

UZASADNIENIE

Podstawę prawną do wydania rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii *w sprawie instytucji upoważnionych do prowadzenia szkolenia, zakresu i sposobu dokumentowania szkolenia potwierdzającego przygotowanie zawodowe do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją i wyrobami oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym*, zwane dalej „rozporządzeniem”, stanowi art. 11 ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2019 r. *o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym* (Dz. U. 2020 r. poz. 1545), zwanej dalej „ustawą”.

Powyższy akt wykonawczy zastąpi obowiązujące rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 25 września 2002 r. *w sprawie szkolenia potwierdzającego przygotowanie zawodowe do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją i wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz obrotu technologią o tym przeznaczeniu* (Dz. U. z 2016 r. poz. 163), zwane dalej „rozporządzeniem MG z 2002 r.”.

Ustawa, która weszła w życie 1 sierpnia 2019 r., w art. 11 ust. 7 stanowi, że *minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia: instytucje upoważnione do prowadzenia szkolenia, szczegółowy zakres szkolenia, sposób jego dokumentowania i szczegółowe warunki jego prowadzenia, z uwzględnieniem możliwości prowadzenia ćwiczeń praktycznych, sposób przygotowania egzaminu sprawdzającego oraz zakres, szczegółowe warunki i sposób jego przeprowadzania, wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia, wysokość opłat za szkolenie biorąc pod uwagę zróżnicowanie zakresu szkolenia w zależności od rodzaju planowanej działalności gospodarczej oraz adekwatność opłaty do kosztów organizacji szkolenia.*

W porównaniu z przepisami dotychczasowymi, ww. art. 11 ustawy odnosi się w sposób kompleksowy do problematyki szkolenia, którego ukończenie z wynikiem pozytywnym potwierdzić ma posiadanie przygotowania zawodowego do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,

przeprowadzonego przez instytucję upoważnioną do prowadzenia szkolenia. Ustawa wskazuje, który podmiot może pełnić rolę instytucji upoważnionej do prowadzenia szkolenia, jakie zagadnienia (co najmniej) powinny stanowić przedmiot szkolenia - uzależniając od zakresu przedmiotowego kryteria odpłatności. Zgodnie z ustawą instytucją upoważnioną do prowadzenia szkolenia może być podmiot posiadający kompetencje i potencjał dydaktyczny, związek z działalnością objętą zakresem ustawy oraz specjalistyczne uprawnienia w tym w dziedzinie certyfikacji, w szczególności instytut badawczy lub szkoła wyższa.

W celu określenia w procedowanym rozporządzeniu instytucji uprawnionych do prowadzenia szkolenia, minister właściwy do spraw gospodarki przeprowadził prekonsultacje z placówkami naukowo-badawczymi, które w obecnie obowiązującym rozporządzeniu uprawnione są do prowadzenia szkolenia i aktywnie działają w obszarze dydaktycznym oraz badawczym w szeroko pojętej tematyce wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Wojskowy Instytut Techniki Inżynieryjnej im. Józefa Kosackiego z Wrocławia, Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia z Zielonki, Sieć Badawcza Łukasiewicz – Instytut Przemysłu Organicznego z Warszawy, Sieć Badawcza Łukasiewicz – Instytut Mechaniki Precyzyjnej z Warszawy, Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych w Warszawie a także Wojskowy Instytut Chemii i Radiometrii z Warszawy). W ramach konsultacji oprócz zbadania i aktualizacji informacji o potencjale naukowym i zapleczu techniczno-dydaktycznym, a także posiadanych przez te instytucje specjalistycznych uprawnieniach w dziedzinie certyfikacji, zdiagnozowano zapotrzebowanie rynku zakresie organizacji szkoleń oraz instytucji upoważnionych do ich prowadzenia.

Stanowiska przekazane przez ww. instytucje, zawierały ocenę szkoleń zrealizowanych w latach 2014–2016, informacje dotyczące posiadania potencjału naukowo - badawczego oraz zaplecza techniczno - organizacyjnego do przeprowadzania szkoleń, a także posiadania certyfikatów wydanych przez Polskie Centrum Akredytacji lub (w przypadku instytutów wojskowych) akredytacji udzielonych przez Ministra Obrony Narodowej, zwanego dalej „MON”.

Szkolenie, o którym mowa w rozporządzeniu charakteryzuje się specjalistycznym zakresem tematów oraz ograniczonym zapotrzebowaniem, dlatego wyłoniono instytucje upoważnione do szkolenia spośród tych wobec, których organy administracji wskazane w ustawie do określenia rozporządzenia miały wiedzę o ich zakresie kompetencji

potwierdzonych praktyką. Podstawową przesłanką dla realizacji szkolenia przez upoważnioną instytucję musiało być zatem zapewnienie kadry osób szkolących oraz zaplecza naukowo-dydaktycznego, a także uprawnień w dziedzinie certyfikacji na najwyższym, sprawdzonym poziomie eksperckim pozwalającym, w relatywnie krótkim okresie trwania szkolenia, na utrwalenie lub przekazanie osobom szkolonym niezbędnej wiedzy teoretycznej i praktycznej. Powyższe warunki spełniają instytuty naukowo badawcze, prowadzące swoje prace na rzecz innowacyjnych rozwiązań i badań w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją i wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz obrotu technologiami w tym zakresie, w szczególności w dziedzinach: obronności, łączności, inżynierii wojskowej i uzbrojenia technicznego, techniki lotniczej, chemii i radiometrii, itp. Ocena uprawnień posiadanych przez instytuty wojskowe uczestniczące w prekonsultacjach wobec uwarunkowań określonych w ustawie, została dokonana w porozumieniu z MON, w którego kompetencjach spoczywa organizacja i nadzorowanie zadań wykonywanych przez te instytuty.

W ramach prekonsultacji wstępne stanowiska i propozycje przepisów przedstawiły organy, wskazane w art. 11 ust. 7 ustawy – Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji (zwany dalej: MSWiA) oraz MON, w porozumieniu z którymi minister właściwy do spraw gospodarki obowiązany został do określenia rozporządzenia. W oparciu o powyższe, część zgłoszonych uwag oraz propozycji przepisów została uwzględniona.

W projekcie zastosowano rozwiązania o wymiarze uniwersalnym, pozwalającym na dostosowanie niektórych spraw do istniejących okoliczności, przez instytucję upoważnioną do prowadzenia szkolenia (zwaną dalej: instytucją upoważnioną). Takie podejście stoi u podstaw utrzymania dotychczas obowiązujących grup tematycznych wskazanych w § 3. ust. 2. Grupa tematyczna obejmująca zasady bezpieczeństwa i higieny pracy (BHP) oraz zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi mienia, środowiska i bezpieczeństwa publicznego, które związane są z prowadzoną działalnością gospodarczą nie stanowi samoistnej materii do szkolenia. Stanowi ona zawsze element szkolenia przyporządkowany pełnemu zakresowi tematyki ustawy, tj. obejmującej wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie, o którym mowa w § 3 ust. 1 projektu rozporządzenia.

Z upoważnienia art. 11 ust. 2 ustawy wynika, że projektodawca ustawy tj. MSWiA przypisuje szczególną rolę podczas szkolenia problematyce BHP oraz zagrożeń dla życia i zdrowia ludzi, związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą. Stąd należało określić

zagadnienia znajdujące się w tej grupie. Zastosowanie w przepisie takiego rozwiązania nie generuje innych niż dotychczas kosztów, bo dotyczy tego samego zakresu informacji, a jedynie zapewnia odniesienie się do wszystkich wskazanych kwestii podczas szkolenia, przypisanych wybranemu zakresowi szkolenia..

W art. 11 ust. 1 ustawa wskazuje, że za osobę spełniającą przesłankę, o której mowa w art. 10. ust. 1 pkt 1 lit. d uznaje się osobę, która odbyła i ukończyła z wynikiem pozytywnym szkolenie w instytucji upoważnionej.

Rozporządzenie w załączniku nr 1 określa wykaz instytucji, w większości zgodny z wykazem zawartym w rozporządzeniu MG z 2002 r., które z uwagi na swoje doświadczenie w działalności szkoleniowej, wykształconą kadrę osób szkolących oraz zaplecze naukowo-dydaktyczne będą gwarantowały prawidłowe przygotowanie do wykonywania działalności gospodarczej objętej wymogiem posiadania koncesji, określonej w art. 7 ust. 1 ustawy. Należą do nich:

1) Sieć Badawcza Łukasiewicz – Instytut Przemysłu Organicznego w Warszawie - w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, zawierającymi materiały wybuchowe, oraz środkami toksycznymi i ich prekursorami, a także związanym z tym obrotem technologiami, oraz w zakresie systemu oceny jakości produkcji, badań produktu i certyfikacji;

2) Sieć Badawcza Łukasiewicz – Instytut Mechaniki Precyzyjnej w Warszawie - w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją, o wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym i obrotem technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz w zakresie systemu oceny jakości produkcji, badań produktu i certyfikacji;

3) Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia w Zielonce – w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym i obrotem technologiami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz systemu oceny jakości produkcji, badań produktu i certyfikacji;

4) Wojskowy Instytut Chemii i Radiometrii w Warszawie – w zakresie wytwarzania i obrotu wyrobami o charakterze środków toksycznych, ich prekursorów oraz środków radioaktywnych o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym i związanym z tym obrotem

technologiami oraz w zakresie systemu oceny jakości produkcji, badań produktu i certyfikacji we wskazanym zakresie;

5) Wojskowy Instytut Techniki Inżynieryjnej im. profesora Józefa Kosackiego we Wrocławiu – w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologiami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz w zakresie systemu oceny jakości produkcji, badań produktu i certyfikacji;

6) Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych w Warszawie – w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologiami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz w zakresie systemu oceny jakości produkcji, badań produktu i certyfikacji;

7) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Warszawie – w zakresie wytwarzania i obrotu wyrobami i technologiami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym związanymi z ochroną informacji niejawnych oraz w zakresie systemu oceny jakości produkcji, badań produktu i certyfikacji. Należy wskazać, że zakres kompetencji określony do szkolenia przeprowadzanego przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego jest właściwy wyłącznie tej instytucji. W tym kontekście prekonsultacje – w obszarze zagadnień, w którym przeprowadzone były z innymi instytucjami – nie miały uzasadnienia w odniesieniu do tej instytucji;

8) Wojskową Akademię Techniczną im. Jarosława Dąbrowskiego - instytucję naukową posiadającą potencjał naukowo-dydaktyczny spełniający w każdym zakresie wszystkie wymagania ustawy;

9) Instytut Technologii Bezpieczeństwa „MORATEX” – w zakresie wytwarzania i obrotu wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym i policyjnym w zakresie wyrobów tekstylnych, wyrobów balistycznych i wyrobów ochronnych, oraz w zakresie systemu oceny jakości produkcji, badań produktu i certyfikacji w powyższym zakresie.

Minister właściwy do spraw gospodarki, wykonując obowiązek ustawowy, określił projekt rozporządzenia mając na uwadze wszystkie okoliczności wskazane w art. 11 ustawy, znacząco odmienne od obecnie obowiązujących.

Przepisy dotychczasowego rozporządzenia MG z 2002 r. nie regulowały wymagań odnoszących się do pomieszczeń wykładowych, oraz nie obejmowały możliwości prowadzenia ćwiczeń praktycznych.

Do rozporządzenia, oprócz doprecyzowania wytycznych w zakresie zakresu szkolenia oraz czasu jego trwania, wprowadzono przepisy określające szczegółowe wymagania dotyczące sali wykładowej, mając na celu zapewnienie uczestnikom i prowadzącym najbardziej efektywne warunki prowadzenia zajęć.

Do właściwego wypełnienia funkcji dydaktycznej szkolenia, mającego potwierdzać posiadanie przygotowania zawodowego do wykonywania lub kierowania działalnością, o której stanowi ustawa rozporządzenie określa program szkolenia, który powinien obejmować zagadnienia dotyczące:

1) zasad wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym z uwzględnieniem systemu oceny jakości produkcji, badań produktu i certyfikacji;

2) zasad wykonywania działalności gospodarczej w zakresie w obrocie materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;

3) zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, zagrożeń dla życia i zdrowia ludzi mienia środowiska i bezpieczeństwa publicznego oraz sposobów ich ograniczania lub eliminacji i zagrożeń zewnętrznych - związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą.

W porównaniu z obowiązującym stanem prawnym, przepisy rozporządzenia zostały rozbudowane w obszarze tematycznym. Dla przypadku, w którym szkolenie obejmować będzie wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, obszar tematyczny został uzupełniony o zagadnienia dotyczące systemu oceny jakości produkcji, systemu badań produktu oraz systemu certyfikacji.

Tematyka szkolenia opracowana została na podstawie przepisów ustawy, normującej niezbędny do potwierdzenia zakres wiedzy. Równocześnie określono ramowy, godzinowo - lekcyjny wymiar czasu jaki powinien być przeznaczony na realizację szkolenia w poszczególnych grupach tematycznych. Rozporządzenie dopuszcza czas trwania szkolenia w wymiarze do 40 godzin lekcyjnych, nie dłuższy niż przez 5 kolejnych dni roboczych, w wymiarze jednego dnia roboczego nie przekraczającego 8 godzin lekcyjnych (przyjmując 1 godzinę lekcyjną wynoszącą 45 min.).

Projekt rozporządzenia, w załącznikach do rozporządzenia określa:

– instytucje upoważnione do prowadzenia szkolenia (w załączniku nr 1 do rozporządzenia),

– zasady wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, z uwzględnieniem systemu oceny jakości produktu, badań produktu i certyfikacji (w załącznik nr 2),

– zasady wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą w zakresie obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (załącznik nr 3),

– zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, eliminację zagrożeń dla życia i zdrowia ludzi, mienia środowiska i bezpieczeństwa publicznego oraz zagrożeń zewnętrznych związanych z działalnością gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (załącznik nr 4) oraz

– wzór zaświadczenia (załącznik nr 5).

Projekt rozporządzenia określa, że szkolenie organizowane jest w dwóch zakresach do których adekwatnie stosowane są opłaty wymienione w § 7, na które składają się:

a) zakres obejmujący łącznie trzy grupy tematyczne, wymienione w § 3 ust. 2 w pkt 1, 2 i 3 tj. dotyczący wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz

b) zakres obejmujący łącznie dwie grupy tematyczne wymienione w § 3 ust. 2 w pkt 2 i 3 dla przypadku gdy planowana działalność gospodarcza obejmować będzie wyłącznie obrót materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym i w którym szkolenie obejmujące grupę tematyczną określoną w § 3 ust. 2 pkt 1 nie jest wymagane.

Problematyka bezpieczeństwa i higieny pracy a także zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych towarzyszy każdemu zakresowi działalności i stanowi obowiązkową grupę tematyczną, każdego szkolenia.

Delegacja art. 11 ust. 3 ustawy przewiduje zakończenie szkolenia egzaminem sprawdzającym wiedzę nabytą podczas szkolenia, który zgodnie z rozporządzeniem

przeprowadzany jest w formie pisemnego testu jednokrotnego wyboru zwanego dalej „testem sprawdzającym” spośród co najmniej trzech propozycji odpowiedzi.

Projekt rozporządzenia stanowi, że test sprawdzający opracowuje na podstawie programu szkolenia, określonego szczegółowo dla grup tematycznych w załącznikach nr 2, 3 i 4 do rozporządzenia, zespół składający się co najmniej z dwóch przedstawicieli instytucji upoważnionej, z możliwością uczestnictwa w posiedzeniach zespołu przedstawicieli innych instytucji jeżeli zostanie to uznane przez zespół za konieczne dla prawidłowego przygotowania testu.

Ustawa wprowadza możliwość prowadzenia ćwiczeń praktycznych. Dotychczasowe rozporządzenie nie regulowało tej kwestii. Rozporządzenie w § 4 ust. 4 pkt 1 lit. b reguluje, że instytucja szkoląca obowiązana jest wyznaczyć miejsce do przeprowadzania ćwiczeń praktycznych.

Należy podkreślić, że wymogiem odbycia szkolenia mogą być objęte zarówno osoby zamierzające wykonywać, jak również kierować działalnością gospodarczą, określoną w ustawie. Zadaniem szkolenia ma być potwierdzenie przygotowania zawodowego do planowanej działalności. W związku z tym, że uczestnicy szkolenia mogą reprezentować zróżnicowany poziom wiedzy i umiejętności, szkolenie kończone jest testem sprawdzającym posiadanie przygotowania zawodowego. Rozporządzenie określa, że wynik testu sprawdzającego przygotowanie zawodowe, uznaje się za „pozytywny” jeżeli uczestnik szkolenia udzielił co najmniej 75% prawidłowych odpowiedzi. Ustawa nie określa warunków ponownego przystąpienia do egzaminu w przypadku wyniku innego niż pozytywny z testu sprawdzającego potwierdzenie przygotowania zawodowego, jak również nie przewiduje kryteriów dla ustalenia wyłącznych kosztów takiego egzaminu. Brak upoważnienia ustawowego uzasadnia nieuwzględnienie tych kwestii w przepisach projektu rozporządzenia.

Załącznik nr 5 do rozporządzenia stanowi wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia, wydawanego osobie szkolonej w przypadku uzyskania pozytywnego wyniku z testu sprawdzającego kończącego szkolenie.

Pomimo działań deregulacyjnych, zmierzających do ograniczania używania pieczęci w działaniach urzędowych i instytucjonalnych wzór zaświadczenia przewiduje oznaczenie dokumentu pieczęcią urzędową jako poświadczenia wiarygodności i autentyczności dokumentu wydanego przez instytucję upoważnioną.

We wzorze zaświadczenia zrezygnowano natomiast z wymogu pieczęci imiennej kierownika instytucji upoważnionej na rzecz podpisu składającego się z imienia i nazwiska.

Kolejną nowością wobec rozporządzenia MG z 2002 r. jest, ustalenie w § 7 projektu precyzyjnych warunków dotyczących opłaty.

§ 7 projektu ustala opłatę za szkolenie w wysokości:

1) 1/2 przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 11 ust. 6 ustawy – w przypadku szkolenia w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, obejmującego łącznie wszystkie trzy grupy tematyczne, o których mowa w § 3 ust. 2;

2) 2/3 z 1/2 przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 11 ust. 6 ustawy – w przypadku szkolenia wyłącznie w zakresie obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, obejmującego dwie grupy tematyczne, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 2 i 3.

Rozporządzenie kierowane jest do przedsiębiorców - w tym, mikro małych i średnich (MŚP), którzy zamierzając wykonywać działalność gospodarczą uwarunkowaną posiadaniem koncesji o której mowa w ustawie, a do uzyskania której zobowiązani są udokumentować m.in. posiadanie przygotowania zawodowego.

Projektodawca, określając w rozporządzeniu:

- instytucje uprawnione do prowadzenia szkolenia i wydawania stosownych zaświadczeń o ukończeniu szkolenia potwierdzającego posiadanie przygotowania zawodowego do wykonywania działalności,
- jednolite zasady oraz wymogi programowe dotyczące szkoleń,
- warunki testu sprawdzającego (jako najbardziej neutralnej i obiektywnej formy sprawdzianu wiedzy),
- oraz, co najistotniejsze, zamykając koszty szkolenia w ramach wyznaczonych przepisami, umożliwi MŚP uzyskanie koniecznego zaświadczenia.

Rozporządzenie, poprzez wymiar przepisów kompleksowo odnoszących się do szkolenia w kontekście jego organizacji, przebiegu, opłat wnoszonych dla celu organizacji szkolenia egzaminu sprawdzającego wiedzę nabytą oraz jednolitego wzoru zaświadczenia wypełnia to

zadanie. Należy jednocześnie podkreślić, że wskazane instrumenty uwzględniające specyfikę MŚP będą również pozytywnie oddziaływać na duże przedsiębiorstwa. Ukończenie szkolenia zakończonego egzaminem sprawdzającym nabytą wiedzę w formie testu sprawdzającego, przez potwierdzenie przygotowania zawodowego osób ubiegających się o koncesję na wykonywanie lub kierowanie w zakresie działalności określonej ustawą będzie miał również oddziaływanie na osoby niepełnosprawne i starsze. Umożliwienie wykonywania ww. działalności jedynie osobom o potwierdzonych umiejętnościach, podniesie poziom bezpieczeństwa tych osób oraz ich mienia.

Ustawa wprowadza przepisy przejściowe dla wydania rozporządzenia. W art. 170 pkt 2 ustawy określono, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 4, ustawy poprzedniej (tj. ustawy z 2001 r.) zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 7 obowiązującej ustawy, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia jej wejścia w życie. Przepis daje umocowanie normie określonej w art. 156 ust. 2 ustawy wskazującej, że *„odbycie szkolenia, o którym mowa w art. 8 ust. 4 ustawy poprzedniej, uznaje się za spełnienie warunku odbycia szkolenia, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy nowej”*. W uzupełnieniu powyższego w rozporządzeniu wprowadza się przepis przejściowy w § 8, odnoszący się do szkoleń rozpoczętych i nie zakończonych przed datą wejścia w życie projektowanej regulacji.

Zgodnie z § 9 rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Tym samym odstępuje się od zasady zawartej w § 1 ust. 1 uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205). Ponieważ rozporządzenie reguluje zasadnicze kwestie związane z trybem szkolenia potwierdzającego posiadanie przygotowania zawodowego do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją i wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym w ocenie projektodawcy powinno ono wejść w życie w możliwie krótkim terminie, z uwzględnieniem 14 dniowego *vacatio legis*. Z chwilą wejścia w życie rozporządzenia, traci moc rozporządzenie MG z 2002 r.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin Pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r.

poz. 1006, z późn. zm.), z chwilą skierowania projektu rozporządzenia do uzgodnień międzyresortowych, przedmiotowy projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Stosownie do § 51 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, wyniki opiniowania zostaną omówione w raporcie z konsultacji. W raporcie z konsultacji zawarte zostaną również ewentualne informacje dotyczące zgłoszeń podmiotów zainteresowanych pracami nad niniejszym projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji do Komisji Europejskiej ponieważ nie zawiera przepisów technicznych, o których mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).